

fører til noget Resultat. Det vilde være i den Grad sørgeligt, at man skal væge sig ved at anerkjende og godkjende en saadan Kjendsgjerning lige til det Yderste. Salsald, maatte vi end komme til at anerkjende den, er det ikke nu Tiden til at anerkjende den paa en uklar Maade, Tiden dertil vil være der, naar Revisionen af Hærloven foreligger; men indtil da at trække Sagen frem og tilbage og ikke at kunne komme til nogen Beslutning, fordi man hverken tør gjøre det One eller det Andet, er at bringe Uklarhed ind i Forhold, der ere for alvorlige og betydningsfulde til, at det efter min Mening er tilstedeligt at indlade sig paa Sligt. — Jeg skal desuden gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det, der er paaanfet, navnlig af det ærede Medlem for Dønsø Amt's 5te Valgfreds (H. M. Petersen). Foreløbig skal jeg sige, at han vistnok gjorde det ærede Medlem for Præsto Amt's 1ste Valgfreds (Scavenius) Uret, naar han meente, at det sidstnævnte Medlem skulde have udtalt, at hele Landet i Tilfælde af en Kamp burde opgives til Fordeel for Hovedstaden. Jeg troer ikke, at det var dette ærede Medlems Mening, hvad formeentlig ogsaa er blevet temmelig klart af, hvad han senere har udtalt; men jeg beder dog at tænke paa, at det, at befæste Kjøbenhavn paa bedste Maade, efter det, som nu engang er givet, ingenlunde er Noget, som svækker Forsvaret af det øvrige Land; thi jo mere Forsvaret af Kjøbenhavn bliver sat istand til at bygges paa sig selv, desto lettere vil det være at forsvare de øvrige Dele af Landet. Det er en daarlige Politikk ligeoverfor de øvrige Dele af Landet at stille Kjøbenhavn saa blot og bar for Forsvar som muligt; thi derved bliver det saa meget vanskeliggere at forsvare de øvrige Dele af Landet. Jeg har efter den Stilling, jeg tidligere har indtaget i denne Sag, ikke kunnet tilbageholde denne Udtalelse; den er ikke i Inconsequents med min tidligere Stilling, men en Consequents af den Pligt, jeg føler at have, og som jeg mener, at Enhver af os mere eller mindre har, forsaavidt det ikke staaer i altfor stor Modstrid med hans personlige Overbeviisning overfor det, som engang er vedtaget. Saalænge vi have en Plan som den, der foreligger, anseer jeg

det for urigtigt at lægge dens Gjennemførelse Hindringer i veien derved, at man nægter det, som er nødvendigt for at føre Loven igjennem, saaledes at den bliver noget Virkeligt. Ellers kommer den kun til at staae paa Papiret her, og vil engang komme til at døe, uden at have haft nogen som helst Betydning.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt's 3die Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Sager: At hale en Sag frem og at hale en Sag tilbage, det er det ærede Medlem en Mester. Vi høre jo gjerne paa hans Bektalenhed, men jeg tilstaaer, at jeg til Slutning undertiden bliver noget svimmel. Det ærede Medlem er ikke let at følge, idet det meget hyppigt skeer, at han gaar i en Kred. Jeg skal ikke indlade mig paa at svare paa de store Vidtløftigheder, som det ærede Medlem anvendte for at knuse mig og min Maade at stemme paa. Jeg har den Tro, at, naar det ærede Medlem atter giver sig af med denne Sag, han da maaskee vil forsones sig med den Stilling, som jeg nu indtager til den, og maaskee da vil være ligesaa enig med mig, som han nu synes at være uentig med mig.

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amt's 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Møllen: Naar den høitærede Minister udtalte, at de active Torpedos ikke vare saaledes udviklede og anvendte som de passive, saa vil jeg dertil svare, at man hyppigt uden Held har søgt at bringe dem til Anvendelse, men at det ligesaa hyppigt, troer jeg, har viist sig, at de passive de færreste Gange, hvor de ere blevne anvendte, have viist sig synderlig mere virksomme, idet en heel Deel af dem ere gaaede tabte eller sprungne uden at have gjort den Virkning, som tilsigtedes. Jeg har tidligere tilladt mig at nævne adskillige Exempler f. Ex. det ved Lissa, og flere andre Steder kunde jo ogsaa citeres, hvis det var nødvendigt. Derimod troer jeg, at An-